

Meeri küla kunstnik Helle-Maia Sonn oma maalidega Nõo Koduloomuuseumis

Meeri naised igavust ei tunne

Meeri naispere kogunes 2. veebruari keskpäeval seltsimajja, et lasta lauluhäälel kõlada ja harfimuusikat kuulata. Nimelt olid naistel kutsutud külalisteks Meeri külapäevadel tuntuks saanud oma lauljatar Meryt Pastak ja Vanemuise harfimängija Kai Visnapuu.

Meryti kutsumisel oli ka väike tagamõte – et ta kuulaks naiste laulmist ja ütleks oma arvamuse hääle kohta. Naised olid, nagu ikka, entusiastid täis ja seltsimaja kõlas laulust.

Kai Visnapuu on Vanemuise harfimängija, kes käis isikliku keskaegse harfiga mängimas umbkaudu 11.–18. sajandi muusikat. Muusika oli lihtne ja lahe, aga väga ilus. Kai mängib keskaja muusika ansambelis Cantigo, keda oleks võimalik kuulata ka suurema seltskonnaga, kui oleks huvilisi.

Kai Visnapuu mängis harfil 11.–18. sajandi muusikat

Aitäh Merytile ja Kaile!

Järgmine naiste kokkusaamine seltsimajas oli 11. veebruaril. Proovisime teha siiditrukki.

Siiditrukitehnikat tuli meile õpetama Merike Suits. No oli see vast tore päev! Õpetajal olid vajalikud raamid kaasas ja meil siid ja värvid.

Tehtud sai usinasti 5 tundi tööd. Me olime nii õhinas, et ei märganudki aja lendu enne, kui mehed tulid naisi otsima. Tehtud said ilusad sallid ja see töö meeldis naistele väga.

Tänaseks on Anne Saal lasknud mehel teha omad raamid ja nüüd läheb tõeliseks tööks.

Suur tänu Malle Roome tile, kes leidis meie jaoks siiditrukki õpetaja ja ta kohale toimetas!

HELLE-MAIA SONN

Esimest ühiselt trükitud siidisalli demonstreerivad Helle-Maia Sonn ja Valli Sepp

Meeri naised koduloomuuseumis Helle-Maia näitusega tutvumas

15. veebruaril kogunesid Meeri naised Nõo Koduloomuuseumisse, et üheskoos tutvuda nende oma küla kunstniku Helle-Maia Sonni maalinäitusega. Lisaks maalidele saab näitusel näha ka värvikirevat lapitehnikas heegeldatud vaipa "Õunapuu". Lihtsalt imetlusväärne on Helle-Maia värvitaju ja värvide kokkusobitamise oskus.

Ehkki selgi näitusel on välja pandud ka Helle-Maia koolipõlveaegseid pliiatsijoonistusi – sõbrannade portreesid –, hakkas ta maalimisega tõsisemalt tegelema alles 2003. aasta jaanuaris, mil asus õppima Tartu Kultuuriülikooli maalerialal. Ta osaleb aktiivselt ka Nõo kultuurimaja kunstistuudio töös.

Narvast pärit Helle-Maia Sonn on Meeri küla elanik alates 1995. aastast. Näitus koduloomuuseumis on tema esimene isiknäitus.

KAI TOOM

Laguja lasteringi lapsed emade ja suuremate tüdrukutega koos tegutsemas

Meid on lasteringis tegelikult palju rohkem!

Laguja rahvas ei pelga pakast

Inimene pole iialgi rahul. Kui keset talve lahistab vihma sadada, ei meeldi see kellelegi. Kui aga ilmataat toob õuele 30-kraadise pakase, võtab see nii mõnegi kukalt kratsima ja kõva häälega kiruma – no kellele seda nüüd vaja on! Tegelikult ongi ju pakane osa meie põhjamaa talvest. Kahjuks jäi see lumevaip veidi napiks ja siis tegidki pakasepoisid omajagu pahandust.

Laguja koolimajas suitsesid korstnad küll lausa varalgest hilisõhtuni. Puudevirnad kahanesid silmanähtavalt, aga see kütmine ei kulunud mitte tühjale majale. Kui Nõo koolis olid külmapühad, marssisid kubujussikesed, ninaotsad sallidesse mässitud, ikkagi koolimaja suunas. Loomulikult Laguja internetti ja mängima. Meil on nüüd juba kolm arvutit, kuid sedagi jääb väheks. Jaanuaris sai poistel ka netipidu maha peetud. Kaheksa arvutit oli võimalik võrku ühendada ja kaheksa arvutit ka töötas. Kes said, töid kodust oma arvuti kaasa.

Sama visad kui netipoisid olid ka tublid võimlejad. Akna taga paukus –27 kraadi pakast, aga klassiruum oli tarmukaid naisi täis. Võimlesime jahedavõitu ruumi soojaks. Kuigi mõned naised on kõrvale jäänud, tuleb nende asemele uusi. Raudvaraks võin nimetada aga Astat, Tiinat ja Siirit. Nemad on võimalusel alati kohal. Tundub, et nende hulka võib varsti arvata ka Luule. Koos võimelda on mõnus ja kes veel mõtleb, kas tulla või mitte tulla, siis ärge mõelge, vaid tulge kindlasti! Esmaspäeval ja neljapäeval kell seitse.

Pakane on seadnud piiranguid lasteringile, nii jäi see 5. veebruaril ära, loodame, et järgmistel kordadel külm ei sega. Tasapisi tegutsevad edasi fotoring ja tüdrukute bänd.

Jaanuaris otsustasime, et otsime üles oma soome keele konspektid ja tuletame üheskoos meelde, mida sai kaks aastat tagasi õpitud. Humanitaarabi korras oleme saanud ka erinevaid juturaamatuid ja koolilaste õpikuid. Püüame kõiki võimalusi kasutada ja oma soome keele oskust parandada. Igas tunnis laulame ka soomekeelseid laule. Kui keegi soovib veel meiega ühineda, siis on huvilised oodatud, sest õppematerjale on nii algajatele kui ka edasijõudnutele ja nagu teada, on kordamine tarkuse ema. Soome keele kursus tegutseb reedeti algusega kell seitse.

Kuigi väljas paugub pakane ja talv on täies jõus, tegutseb Laguja külakeskus rahulikult edasi.

IMBI TANILSOO